

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سلسله آداب اسلام ۲۳

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على
رسول الله و على آله و اصحابه الى يوم الدين و
اما بعد :

مسلمان معتقد است که تمام ادیان بجز دین اسلام باطل و منسوخ هستند و پیروان ادیان دیگر کافر و پیروان دین اسلام مسلمان و پیرو حق می‌باشند، این عقیده بر گرفته از آیات قرآن و احادیث رسول اکرم صلی الله علیه وسلم می‌باشد، خداوند می‌فرماید:

«إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ» (آل عمران: ۱۹). «همانا دین حق نزد خداوند، اسلام است»، و می‌فرماید:

«وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ» (آل عمران: ۸۵).

«هرکس دینی سوای اسلام را پیروی کند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد و او روز قیامت جز زیانکاران خواهد بود»،

و می‌فرماید: «الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا» (المائدة: ۳).

«امروز دین شما را کامل نموده نعمتهای خود را بر شما اتمام کردم و دین اسلام را برای شما برگزیدم».

آری! بوسیله این اخبار آسمانی و راستین الهی انسان مسلمان یقین دارد که تمام ادیان قبل از اسلام منسوخ شده‌اند و دین واقعی برای تمام بشر اسلام است، خداوند دینی غیر از اسلام از هیچ کس نمی‌پذیرد و شریعتی غیر از آن را نمی‌پسندد.

۱- به کفر کافر راضی نمی‌شود و آنرا تائید نمی‌کند، زیرا رضایت به کفر، کفر است.

۲- بغض مسلمان نسبت به کافر بخاطر مبعوض بودن او نزد خداوند متعال است. مادام که خداوند کافر را بخاطر کفرش مبعوض می‌داند، مسلمان نیز با وی بغض می‌ورزد.

۳- مسلمان با کافر مودت و پیمان دوستی ندارد، زیرا خداوند می‌فرماید:

«لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ» (آل عمران: ۲۸). «مؤمنان، مؤمنان را گذاشته باکفار پیمان دوستی بر قرار نکنند»،

و می‌فرماید: «لَا تَحِدْ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّوْنَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ» (مجادله: ۲۲).

«نمی‌یابی قومی را که مؤمن به خدا و روز قیات باشند که با دشمنان خدا و رسول مودت و دوستی کنند. ولو اینکه آنها پدارن، فرزندان، برادران و خویشاوندان آنان باشند».

۴- اگر کافر از اهل حرب نباشد، مسلمان درباره او عدالت و انصاف را باید رعایت کند و در نفع رسانی باو بخل نورزد. زیرا خداوند می‌فرماید:

﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (ممتحنه: ۸).

«خداوند از احسان و نیکی و انصاف در حق آن عده از کفار که با شما مسلمانان نمی‌جنگند و شما را از خانه و کاشانه بیرون نمی‌کنند، منع نمی‌کند. همانا خداوند اهل انصاف را می‌پسندد». این آیه کریمه اقساط با کفار را که عبارت است از عدل و انصاف مباح قرار داده و بجز کفار محارب، کسی دیگر را مستثنی نکرده است، درباره کفاری که در حال جنگ با مسلمانان هستند که در اصطلاح قرآن محارب گفته می‌شوند، قوانین و احکام بخصوصی وجود دارد.

۵- انسان مسلمان موظف است بر اساس قانون بشردوستانه با کفار رفتار نماید یعنی اگر گرسنه شد به او

غذا بدهد و اگر تشنه بود به او آب دهد، اگر بیمار شود، او را مداوا کند، از موارد هلاکت او را نجات بخشد و بی‌دلیل او را آزار نرساند. زیرا در حدیث آمده است «**ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مِّنَ السَّمَاءِ**» (طبرانی و حاکم). «بر اهل زمین ترحم کنید تا اهل آسمان بر شما ترحم کنند». و آمده است: «**فِي كُلِّ ذِي كَبَدٍ رَّطْبَةٌ أَجْرٌ**» «ترحم به هر موجود زنده موجب پاداش است». (احمد و ابن ماجه).

۶- همچنین مسلمان شرعا مجاز نیست که به کافر غیرحربی کوچکترین آزاری برساند خواه آزار مالی باشد یا جانی و روحی. زیرا در حدیث آمده است، خداوند می‌فرماید: «ای بندگان من، من هر گونه ظلم و ستم را بر خود حرام قرار داده‌ام و آن را میان شما نیز حرام می‌دانم، لذا بر یکدیگر ستم نکنید». (مسلم). و می‌فرماید: «**مَنْ آذَى ذِمِّيًّا فَأَنَا خَصْمُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ**» (رواه الخ طیب وه و ضعیف). «هر کس اهل ذمه‌ای را آزار برساند، روز قیامت (من خدا) دشمن او خواهم بود».

۷- هدیه دادن و هدیه گرفتن و خوردن طعام کافر اهل کتاب (یهودی و نصرانی) جایز است. چون در قرآن آمده است:

﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَّكُمْ﴾ (المائدة: ۵).

«طعام اهل کتاب برای شما حلال است». و از روایات صحیح ثابت است وقتی یهود مدینه رسول اکرم صلی الله علیه وسلم را برای طعام دعوت می‌کردند. آن حضرت دعوت آنان را می‌پذیرفت و طعام آنان را تناول می‌فرمود.

۸- انسان مسلمان نکاح زن مسلمان با مرد کافر را ممنوع و نکاح زن کتابیه را برای خود جایز می‌داند. خداوند درباره ممنوع بودن ازدواج زن مسلمان با کافر، می‌فرماید: «**لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ**» (الممتحنه: ۱۰).

«زنان مؤمنه برای کفار حلال نیستند و نه مردان کافر برای زنان مؤمن».

و می‌فرماید: «**وَلَا تُنكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا**» (البقرة: ۲۲۱). «با مشرکان ازدواج نکنید و آنان را ازدواج ندهید تا ایمان نیاورده‌اند».

خداوند درباره جواز نکاح زن کتابیه می‌فرماید: «وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ»

مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَحْدَانٍ (المائدة: ٥).

«حلال است برای شما زنان عقیقه و پاکدامن از اهل کتاب وقتی که شما مهریه آنان را بپردازید، و منظور از نکاح حصول عفت باشد نه شهوت رانی و ایجاد رابطه پنهانی و دوستی مخفیانه».

۹- وقتی کافر عطسه زند و حمد خدا را بگوید، مسلمان باید با این کلمات عطسه او را پاسخ بدهد «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ» خداوند شما را هدایت کرده و اصلاح بفرماید: در حدیث آمده است، یکی از یهودیان در خدمت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم آمد و عطسه زد، تا رسول الله در حق او «برحمک الله» گوید، اما رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بچای «یرحمکم الله» «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ» فرمود.

۱۰- مسلمان وقتی کافر را می بیند، ابتدا به سلام نکند و اگر چنانچه کافر، مسلمان را سلام گوید، مسلمان فقط با کلمه «وعلیکم» آن را پاسخ دهد، چون در حدیث آمده است رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرمود: «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا وَعَلَيْكُمْ» «هرگاه اهل

کتاب به شما سلام گوید، شما در جواب فقط «وعلیکم» بگوئید». (متفق علیه).

۱۱- مسلمان باید با سنن و شیوه های کفار مخالفت کند و در اموری که ضروری نیستند از هرگونه مشابهت با آنان جدا خود داری کند. مثلاً اگر کافر ریش و محاسن خود را تیغ می زند، مسلمان باید محاسنش را بگذارد، و اگر کافر محاسن خود را رنگ نمی کند، مسلمان باید از رنگ و خضاب استفاده کند، در پوشیدن لباس نیز مسلمان باید با شیوه های کفار مخالفت کند، زیرا رسول اکرم صلی الله علیه وسلم می فرماید: «مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ» «هر کس مشابهت با قومی را اختیار کند از آنها محسوب می گردد» (متفق علیه). و می فرماید: «با گذاشتن محاسن و کوتاه کردن سیل ها، با کفار مخالفت کنید». و می فرماید: «إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لَا يَصْبُغُونَ، فَخَالَفُوهُمْ» یعنی یهود و نصاری لحيه و محاسن خود را خضاب نمی زنند، شما مسلمانان در این امر با آنان مخالفت کنید»، یعنی محاسن و موهای سر را با رنگ زرد یا سرخ رنگ کنید، و از رنگ سیاه خالص بپرهیزید، زیرا در حدیث آمده است، رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرمودند: «غَيِّرُوا هَذَا (الشعر الأبيض) وَاجْتَنِبُوا السَّوَادَ»

«رنگ موهای سفید را تغییر دهید، و از رنگ سیاه خالص بپرهیزید».

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین.
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.